

Varðin

Vóru á veg í fútarættin - sluppu við skrekkinum

TÍÐIN VIÐ BERT EINUM SKIPI VAR TUNG OG HÓTTANDI FYRI TEY, SUM HØVDU SETT PENING Í FISKIVINNUNA

Árni Gregersen

Gamli Tróndur í Gøtu var byrjanin til risafyrirkuna Varðan í Gøtu.

At tað skuldi ganga so gott, at felagið í dag er ein risafyrirkuna í fiskivinnuni, sást ikki tey fyrstu mongu árinum eftir at skipið kom til Føroyar.

Svarthjafur var lykkað, tá ið skipið var bygt, men tað vísti seg skjótt, at hetta ikki var nóg mikið, so reiðarrið kundi gjalda hvørjum sítt.

Tróndur í Gøtu var figgjaður gjøgnum svenska PK-Finans. Fyrstu árinum vóru nógvir kreppufundir hildnir við svenska bankan, sum eisini slapp felagnum undan at gjalda avdráttir í tveir ársfjórðingar, men tað gekst framvegis illa.

Prishækkingin á svart-hjafafarsi hjálpti eitt stutt skifti, men ikki nóg mikið.

Nýggj ráð máttu takast og tað endaði vð, at manningin játtaði at minka hýrurnar – fyrst og fremst tí teir allir áttu í skipinum. Fakfeløgini bardust ímóti, at sáttmálin ikki var hildin, men manningin helt fast við sítt, so hettar helt fram.

Parturin hjá manningini var settur niður úr 20 í 16 prosent.

Knívin á barkan

Hetta gav ein skáa og gerandisdagurin gjørdist lættari í nakrar mån-

Gamli Tróndur í Gøtu, ið varð bygdur í Noreg í 1986

- Tað avgerandi var, at allir, sum vóru við, stóðu saman, tá tað leikaði á. Allir kendu tað sum sítt skip

aðir, men tá ið komið var inn í 1988 stóð aftur fast.

Nú hevði svenski lángevarin mist trúna uppá sjálva verkætlanina.

Reiðarin fær tey tungu boðini, at skipið skal í fútarættin til tvingsils-

sølu.

Tíbetur hendir tað, at føroyski sakførarin, sum umboðaði svenska lángevaran, bað um at fáa rættarfundin útsettar í fimm dagar, tí hann skuldi uttanlands á fund.

Rættarfundurin var útsettur og reiðarin og eigarnir lógu ikki á boðunum. Hesir dagarnir vóru brúktir at fáa eyka pening til vega.

Teir tosaðu við Føroya Banka, sum lovaði at yvirtaka figgingina

saman við realinum, kundu eigarnir veita trygd fyri 3,5 milljónum krónum afturat.

Hóast eigarnir, sum flestir sigldu við Tróndi í Gøtu, longu frammanundan høvdu veitt trygd fyri nógvum pengum, so lögdu teir aftur 200.000 krónur afturat trygdini.

200.000 krónur var nógvur peningur í 1988.

Onkur, sum sigldi við skipinum, men sum ikki átti í, veitti eisini trygd fyri 200.000 krónum, so tilsamans var eyka trygd uppá 3,5 milljónir krónur veitt.

Hóast endurfiggingina, so gekk tað framvegis tungt, men tá ið komið var inn í níti-árinum fór at ganga framá. Raksturin bar seg og peningur kundi leggjast til síðis.

Men sum Jákup Jacobsen, reiðari, hevur sagt tað:

- Tað avgerandi var, at allir, sum vóru við, stóðu saman, tá tað leikaði á. Allir kendu tað sum sítt skip. Allir vildu stríðast fyri at fáa tað at bera til, og allir vildu taka sín part av váðanum á seg.

Í dag eru 11 partaeigarar í reiðarinum, sum nú ikki bert hevur skip í uppsjóvarvinnuni, men eisini hevur sett pening í fleiri aðrar fyrirkur kring um í Føroyum.